

Mátra és Cserhát külön buszos út
2019. szeptember 14.

Egy igazi hamisítatlan napfényes őszi reggelen 7-órakor 24 túratárral kezdtük meg utunk a Mátra felé. Utunk első állomása, a helyek által körbeölelt város, Pásztó volt. Pásztó már az őskortól kezdve lakott terület, mivel a hegyek közelsége és a völgyben folydogáló Zagyva megfelelő életkörülményeket biztosított már őseink számára is. Területén őskorból és a bronzkorból származó leletek kerültek napvilágra.

A város központjában található a Szent Lőrinc Vértanú templom. Az épület eredetileg a XIII. században épült román stílusban, többször kibővítették, míg a tornyát 1763-ban építették. Berendezése XVIII. századi copf stílusú. Ott jártunkkor épp esküvőre készültek. Az északi oldalán álló, XIII. századi kétszintes, román stílusú építmény a Rátót család temetkezési helyéül szolgált. A templom külső falain megtekintettük a korábbi átépítések nyomait, a korábbi ablakokat, ajtókereteket, díszeket.

A templom megtekintése és körüljárása után pásztói sétánkat a múzeum irányába folytattuk. 1190-ben III. Béla király apátságot alapított Pásztón, mely apátság romjai a központban, ma romkertként látogathatóak. A később 1715-ben felépült barokk stílusú egy emeletes kolostorépület mellett találjuk a romkertet. Az újabb kolostorépület ma a Pásztói Múzeumnak ad helyet. A múzeumban megtekintettük a földtörténeti és a helytörténeti kiállítást, majd átmentünk a korábbi iskolaépületbe, amely ma Csohány Kálmánnak, a város híres művész szülőtének állít emléket.

A Csohány-kiállítás mellett, ugyanitt a központban találjuk még egy XII. századi üveghuta olvasztó kemencéit, amelyek a Közép-Európában ismert és feltárt legrégebbi üvegolvasztó kemencék közé tartoznak, az Oskolamester házát, amelyet 1428-ban már írásban említenek, illetve a ház borospincéjét. A ház különlegessége, hogy az oskolamester a törökök előle menekülve a padló alatt található vermekbe rejtette használati tárgyait, melyet csak a múlt század hatvanas éveiben találtak meg. Ma az oskolamester házát felújították, és korhű bútorokkal rendezték be, az egyik verem pedig ma is megtekinthető.

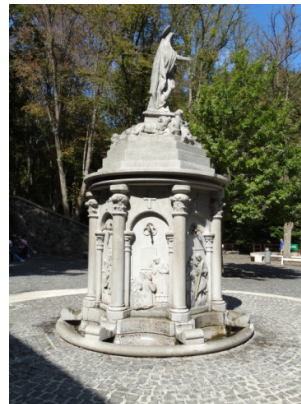

A Pásztón eltöltött órák után felkerekedtünk, hogy folytassuk utunkat Mátraverebély-Szentkút búcsújáráhelyre. Útközben egy útépitésnek köszönhetően a mátraverebélyi gótikus templom felé kerültünk, és ha már ott voltunk, körbe is sétáltuk.

A Mátraverebély-Szentkúton található kegyhely már a XIII század óta zarándokhely. A völgyben feltörő, csodatevőnek tartott forrás az ősi legenda szerint az ezen a vidéken járt Szent László király lovának patája nyomából tört elő. A vízfakadást a hagyomány szerint a Szűzanya mutatta meg egy néma pásztorfiúnak, aki miután ivott a vízből, megszólalt.

Egy régebbi kőkápolna mellett, 1763-ban fejeződött be a ma is látható kéttornyú, barokk stílusú templom és a kolostor építése. A rendházat a ferences szerzetesek az 1930-as években jelentősen bővítették, új épületeket emeltek köré.

A bazilika mellett található a szabadtéri oltár és maga a szentkút fölé emelt kis épület.

A szentkúti sétánk után Hollókőre utaztunk tovább.

Hollókő nevét, a vár legendájából származtatják. Eszerint ugyanis élt valaha a környéken egy András nevű nagyr, a híres Kacsics-família egyik tagja. András egyszer elrabolta valamelyik szomszéd földbirtokos szépséges feleségét, és az akkor épülő vár egyik szobájába zárta. A kőművesek még dolgoztak az erődítményen, s napközben mindig fel is rakták az asszony börtönének falait, – a kövek azonban mindig eltűntek reggelre. A szépasszonynak ugyanis volt egy boszorkány dajkája, aki szövetségre lépett az ördöggel. Közbenjárására az ördög fiak éjjelente holló képében elhordták az építőköveket, s tették ezt mindaddig, amíg az asszony ki nem szabadult. A mese szerint az ördögökről, azaz hollókról kapta nevét a falu és a vár.

Hollókő az egyik legrégebbi UNESCO világörökségi listájára került Magyarországi látnivaló, már 1987-ben világörökségi listára került. Az indoklás szerint azért, mert itt nem csak épületek, hanem a népszokások és életmód is megmaradt a korábbinak megfelelően, tehát egy élő faluról beszélhetünk, nem csak egy múzeumról.

Hollókőn először a várba látogattunk el, mely pár éve látogatható csak újra. eredetileg most is zárva lett volna, de a kirándulásunk napján lévő rendezvény miatt nem zárták be szeptember elsejével. A várat a XIII. században építették, az eltelt évszázadok alatt gyakran cserélt gazdát. I. Lipót 1711-ben romboltatta le.

A várban eltöltött kellemes egy óra után leereszkedtünk az Ófaluba, majd végigjártuk a 'Kertekalja tanösvényt'. A tanösvény a Hollókői-patak mellett halad, majdnem végig pallókon. Az egyik állomás a hajdani népélet fontos helyszíneit adó mosótavaknál található. Három ilyen tavat ástak régen a hollókőiek. Míg a többi állomás a patak, illetve a vizes élőhelyek élőlényeivel ismerteti meg a látogatót.

A tanösvényen tett séta után tettünk egy sétát az Ófaluban is.

A Hollókőn eltöltött idő után fáradtan , de élményekkel gazdagon indultunk haza Budapestre.

Ez a szép utunk a Bp. VI. kerületi Terézvárosi Önkormányzat pályázati támogatásával valósult meg, melyet tagjaink nevében ezúton is köszönünk.

Véső Tamás
túraveető